ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ (ΤΡΙΤΟ ΤΜΗΜΑ)
ΤΗΣ 29ης ΑΠΡΙΛΙΟΥ 1982 [1]

Merkur Fleisch-Import GmbH κατά Hauptzollamt Hamburg-Ericus (αἴτηση τοῦ Finanzgericht τοῦ Ἀμβούργου γιά τήν ἔκδοση προδικαστικῆς ἀποφάσεως)

«Τελωνειακό καθεστώς — ἐγγύηση κατά τήν εἰσαγωγή ἐν ὄψει μεταποιήσεως»

Ὑπόθεση 147/81

Περίληψη

Γεωργία — Κοινή ὀργάνωση ἀγορᾶς — Βόειο κρέας — Κατεψυγμένα κρέατα προοριζόμενα πρός μεταποίηση — Εἰσαγωγές μέ ἀναστολή καταβολῆς τῆς εἰσφορᾶς — Προθεσμία μεταποιήσεως — Μή τήρηση — Παρακράτηση τῆς ἐγγυήσεως ὡς εἰσφορᾶς — Παραβίαση τῆς ἀρχῆς τῆς ἀναλογικότητος — Δέν ὑφίσταται

(Κανονισμός 572/78 τῆς Ἐπιτροπῆς ἄρθρο 1 παράγραφος 3)

Ἐάν τό εἰδικό σύστημα εἰσαγωγῶν μέ ἀναστολή καταβολῆς τῆς εἰσφορᾶς ὁρισμένων κατεψυγμένων κρεάτων προριζομένων πρός μεταποίηση ἔχει ὡς σκοπό νά ἐξασφαλισθεῖ ἱκανοποιητικός ἐφοδιασμός τῶν βιομηχανιῶν μεταποιήσεως τῆς Κοινότητος, αὐτό πρέπει τουλάχιστον νά γίνει χωρίς βλάβη τῆς θεμελιώδους ἀρχῆς τῆς προτιμήσεως τῶν κρεάτων κοινοτικῆς παραγωγῆς.

Δεδομένου ὅτι ἡ κοινοτική ἀγορά ὑπόκειται σέ σχετικῶς ταχεῖα ἐξέλιξη, ἡ κοινοτική προτίμηση δέν θά ἠδύνατο νά ἐξασφαλισθεῖ ἐάν δέν ἐτάσσετο προθεσμία μεταποιήσεως στίς ἐπιχειρήσεις πού ἀπολαύουν ἀναστολῆς καταβολῆς τῆς εἰσφορᾶς κατά τήν εἰσαγωγή. Συνεπῶς, ἡ μή μεταποίηση ἐντός τῆς ταχθείσης προθεσμίας θίγει ἀμέσως τούς ἐπιδιωκομένους ἀπό τήν κανονιστική ρύθμιση στόχους καί ἡ συναφής κύρωση, ἤτοι ἡ παρακράτηση τῆς ἐγγυήσεως ὡς εἰσφορᾶς, δέν εἶναι καθόλου δυσανάλογη.

Στήν ὑπόθεση 147/81,

πού ἔχει ὡς ἀντικείμενο αἴτηση τοῦ Finanzgericht τοῦ Ἀμβούργου πρός τό Δικαστήριο, κατ' ἐφαρμογή τοῦ ἄρθρου 177 τῆς συνθήκης ΕΟΚ, μέ τήν ὁποία ζητεῖται στό πλαίσιο τῆς διαφορᾶς πού ἐκκρεμεῖ ἐνώπιον τοῦ δικαστηρίου αὐτοῦ μεταξύ

1 — Γλώσσα διαδικασίας: ἡ γερμανική.

MERKUR FLEISCH-IMPORT GMBH, Ἀμβοῦργο,

καί

HAUPTZOLLAMT HAMBURG-ERICUS

ἡ ἔκδοση προδικαστικῆς ἀποφάσεως περί τῆς ἰσχύος τοῦ ἄρθρου 1 παράγραφος 3 τοῦ κανονισμοῦ 572/78 τῆς Ἐπιτροπῆς, τῆς 21ης Μαρτίου 1978, πού θεσπίζει τούς κανόνες ἐφαρμογῆς τοῦ εἰδικοῦ καθεστῶτος εἰσαγωγῆς πρός μεταποίηση ὁρισμένων κατεψυγμένων βοείων κρέατων καί καταργεῖ τόν κανονισμό (ΕΟΚ) 597/77 (ABl. L 78, σ. 17),

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (τρίτο τμῆμα)

συγκείμενο ἀπό τούς A. Touffait, πρόεδρο τμήματος, Mackenzie Stuart καί U. Everling, δικαστές,

γενικός εἰσαγγελεύς: F. Capotorti
γραμματεύς: P. Heim

ἐκδίδει τήν ἀκόλουθη

ΑΠΟΦΑΣΗ

Περιστατικά

Τά πραγματικά περιστατικά τῆς ὑποθέσεως, καθώς καί οἱ ἰσχυρισμοί καί τά ἐπιχειρήματα τῶν διαδίκων πού ἀνεπτύχθησαν κατά τήν ἔγγραφη διαδικασία ἔχουν συνοπτικῶς ὡς ἑξῆς:

I — Πραγματικά περιστατικά καί ἔγγραφη διαδικασία

Ἡ προσφεύγουσα στήν κυρία δίκη, εἰσήγαγε στήν Ὁμοσπονδιακή Δημοκρατία τῆς Γερμανίας, τήν 16η Ὀκτωβρίου 1978, 13 539,1 κιλά ἀποστεωμένου βοείου κατεψυγμένου κρέατος τῆς δασμολογικῆς ὑποκλάσεως 02.01 A II 6 4 66) τοῦ κοινοῦ δασμολογίου. Κατά τό ἄρθρο 1 παράγραφος πρώτη ὑπό τό στοιχεῖο α) τοῦ κανονισμοῦ 572/78 τῆς Ἐπιτροπῆς, τῆς 21ης Μαρτίου 1978 πού θεσπίζει τούς κανόνες ἐφαρμογῆς τοῦ εἰδικοῦ καθεστῶτος εἰσαγωγῆς ὁρισμένων κατεψυγμένων βοείων κρεάτων, τά ὁποῖα προορίζονται πρός μεταποίηση, ἡ προσφεύγουσα ἐδήλωσε ἐγγράφως, κατά τήν ἡμερομηνία τῆς εἰσαγωγῆς, ὅτι τό

κρέας προωρίζετο γιά τήν παρασκευή προϊόντων έκτός τῶν κονσερβῶν, πού ἀφορᾶ τό ἄρθρο 14 παράγραφος πρώτη ὑπό στοιχεῖο 6) τοῦ κανονισμοῦ 805/68 τοῦ Συμβουλίου. Κατόπιν τῆς δηλώσεως αὐτῆς ἡ προσφεύγουσα δέν ὑπεχρεώθη νά καταβάλει παραχρῆμα εἰσφορά ἐπί τοῦ ἐμπορεύματος, ἀλλά ἠναγκάσθη, σύμφωνα μέ τό ἄρθρο 1 παράγραφος πρώτη ὑπό στοιχεῖο 6) τοῦ κανονισμοῦ 572/78, νά συστήσει ἐγγύηση, ἀντιστοιχοῦσα στό ποσό τῆς κατά τήν ἡμέρα τῆς εἰσαγωγῆς ἰσχυούσης εἰσφορᾶς, μέ ἐπιφύλαξη τοῦ δικαιώματος τῶν ἐθνικῶν ἀρχῶν νά εἰσπράξουν ἐκ τῶν ὑστέρων τήν εἰσφορά στήν περίπτωση πού ἡ προσφεύγουσα δέν θά ἠδύνατο νά ἀποδείξει σέ εὔθετο χρόνο ὅτι μετεποίησε τό εἰσαχθέν κατεψυγμένο κρέας στήν προβλεπομένη γιά τόν σκοπό αὐτό ἐγκατάσταση, ἐντός τῶν ἑπομένων τριῶν μηνῶν ἀπό τοῦ μηνός εἰσαγωγῆς.

Κατά τόν διεξαχθέντα στήν ἐγκατάσταση μεταποιήσεως ἔλεγχο, ἡ γερμανική τελωνειακή ὑπηρεσία διεπίστωσε ὅτι μόνον 5 150 κιλά κατεψυγμένου κρέατος εἶχαν μεταποιηθεῖ ἐντός τῆς τριμήνου προθεσμίας. Σύμφωνα μέ τό ἄρθρο 1 παράγραφος 3 ἐδάφια 2 καί 3 τοῦ κανονισμοῦ 572/78, τό ἀναλογοῦν πρός τήν μεταποιηθείσα ἐκπροθέσμως ποσότητα κρέατος ποσό τῆς ἐγγυήσεως κατέπεσε καί, κατά τό ἄρθρο 1 παράγραφος 8 τοῦ ἀνωτέρω κανονισμοῦ, τό πρός καταβολήν, ὡς εἰσφορά, συμπληρωματικό ποσό, καθωρίσθη σέ 42 044,49 DM.

Ἡ προσφεύγουσα ἤσκησε ἐνώπιον τοῦ Finanzgericht τοῦ Ἀμβούργου προσφυγή ζητώντας τήν ἀκύρωση τῆς ἀποφάσεως αὐτῆς καί ὑποστηρίζουσα ὅτι ἡ προβλεπομένη ἀπό τόν κανονισμό 572/78 ἀποκλειστική προθεσμία εἶναι παράνομη.

Μέ διάταξη τῆς 7ης Μαΐου 1981 τό Finanzgericht τοῦ Ἀμβούργου ἀπεφάσισε νά ἀναβάλει τήν ἔκδοση ὁριστικῆς ἀποφάσεως ἐπί τῆς διαφορᾶς πού ἐκκρεμεῖ ἐνώπιόν του καί νά ὑποβάλει στό Δικαστήριο τό ἀκόλουθο προδικαστικό ἐρώτημα:

«Ζητεῖται ἀπό τό Δικαστήριο τῶν Εὐρωπαϊκῶν Κοινοτήτων ἡ ἔκδοση προδικαστικῆς ἀποφάσεως ἐπί τοῦ ἐρωτήματος ἄν τό ἄρθρο 1 παράγραφος 3 τοῦ κανονισμοῦ (ΕΟΚ) 572/78 τῆς Ἐπιτροπῆς, τῆς 21ης Μαρτίου 1978, εἶναι ἀνίσχυρο κατά τό μέτρο πού προβλέπει ὅτι ἡ ἐγγύηση, πού συνιστᾶται ἀπό τόν εἰσαγωγέα, καταπίπτει καί παρακρατεῖται ὡς εἰσφορά, σέ περίπτωση ὑπερβάσεως τῆς τασσομένης ἀπό τήν διάταξη αὐτή προθεσμίας γιά τήν κανονική μεταποίηση τοῦ κατεψυγμένου βοείου κρέατος ἤ ἄν εἶναι στήν πραγματικότητα σύμφωνο μέ τό πνεῦμα τῆς συνθήκης νά ἑρμηνευθεῖ ὁ κανόνας αὐτός κατά τήν ἔννοια ὅτι ἡ ἐγγύηση δέν καταπίπτει σέ περίπτωση ἐλαχίστης ὑπερβάσεως τῆς προθεσμίας, ἰδίως δέ κατά 12 ἡμέρες.»

Κατά τό ἄρθρο 20 τοῦ Πρωτοκόλλου περί τοῦ Ὀργανισμοῦ τοῦ Δικαστηρίου τῶν Εὐρωπαϊκῶν Κοινοτήτων κατέθεσαν γραπτές παρατηρήσεις ἡ ἑταιρία Merkur Fleisch-Import GmbH, ἐκπροσωπουμένη ἀπό τόν δικηγόρο Ἀμβούργου Landry τοῦ δικηγορικοῦ γραφείου Modest, καί ἡ Ἐπιτροπή τῶν Εὐρωπαϊκῶν Κοινοτήτων, ἐκπροσωπουμένη ἀπό τόν J. Sack, μέλος τῆς νομικῆς της ὑπηρεσίας.

Κατόπιν ἐκθέσεως τοῦ εἰσηγητοῦ δικαστοῦ καί μετ' ἀκρόαση τοῦ γενικοῦ εἰσαγγελέως, τό Δικαστήριο ἀπεφάσισε τήν ἔναρξη τῆς προφορικῆς διαδικασίας χωρίς προηγουμένη διεξαγωγή ἀποδείξεων. Μέ διάταξη τῆς 11ης Νοεμβρίου 1981, τό Δικαστήριο ἀπεφάσισε νά παραπέμψει τήν ὑπόθεση ἐνώπιον τοῦ τρίτου τμήματος.

II — Γραπτές παρατηρήσεις, πού κατετέθησαν δυνάμει τοῦ ἄρθρου 20 τοῦ Πρωτοκόλλου περί τοῦ Ὀργανισμοῦ τοῦ Δικαστηρίου

Α — Παρατηρήσεις πού κατέθεσε ἡ προσφεύγουσα στήν κυρία δίκη

Κατά τήν προσφεύγουσα στήν κυρία δίκη, ὁ κανονισμός 572/78 τῆς Ἐπιτροπῆς στηρίζεται κυρίως ἐπί τοῦ ἄρθρου 14 παράγραφος 4 στοιχεῖο γ τοῦ κανονισμοῦ

805/68 τοῦ Συμβουλίου, κατά τήν ἔκδοση τοῦ κανονισμοῦ 425/77, πού ἐξουσιοδοτεῖ τήν Ἐπιτροπή νά προσδιορίσει τούς κανόνες ἐφαρμογῆς τοῦ ἄρθρου 14 τοῦ κανονισμοῦ 805/68 καί, ἰδίως, τούς σχετικούς μέ τόν ἔλεγχο τῆς χρησιμοποιήσεως τῶν εἰσαγομένων κρεάτων.

Ἀφ' ἑνός, ἡ ἐξουσιοδότηση αὐτή σημαίνει ὅτι, τά ἀποφασιζόμενα ἀπό τήν Ἐπιτροπή ἐκτελεστικά μέτρα πρέπει νά ἀποβλέπουν καί νά διευκολύνουν τήν πραγμάτωση τοῦ σκοποῦ τοῦ ἄρθρου 14 τοῦ κανονισμοῦ 805/68, ἤτοι τήν προστασία τῆς ἀνταγωνιστικότητος τῆς κοινοτικῆς μεταποιητικῆς βιομηχανίας ἐν σχέσει μέ τούς ἀνταγωνιστές της, πού εἶναι ἐγκαταστετημένοι ἐκτός τῆς Κοινότητος. Καί ὁ σκοπός αὐτός δέν ἀπαιτεῖ τόν καθορισμό προθεσμιῶν γιά τήν μεταποίηση καί, a fortiori, τόν καθορισμό ἀποκλειστικῶν προθεσμιῶν.

Ἀφ' ἑτέρου, μία τέτοια ἐξουσιοδότηση δέν παρέχει στήν Ἐπιτροπή τό δικαίωμα, τάσσοντας προθεσμία μεταποιήσεως πού ἔχει τήν μορφή ἀποκλειστικῆς προθεσμίας, νά περιορίζει στήν οὐσία τό δικαίωμα ἐπί τοῦ εὐεργετήματος ἀναστολῆς καταβολῆς τῆς εἰσφορᾶς, πού ἔχει χορηγηθεῖ ἀπό τό Συμβούλιο μέ τό ἄρθρο 14 τοῦ κανονισμοῦ 805/68. Γιά νά δοθεῖ παρομοία ἐξουσία στήν Ἐπιτροπή θά ἦταν ἀναγκαία ρητή ἤ τουλάχιστον σαφής ἐξουσιοδότηση ἐκ μέρους τοῦ Συμβουλίου, ἀλλά κατά τήν προσφεύγουσα δέν ἔχει δοθεῖ τέτοια ἐξουσιοδότηση. Ἡ ἀνάγκη ρητῆς ἐξουσιοδοτήσεως ἐκ μέρους τοῦ Συμβουλίου καθίσταται ἐξ ἄλλου ἐμφανής ἀπό τήν σύγκριση τοῦ ἄρθρου 14 τοῦ κανονισμοῦ 805/68 μέ τό ἄρθρο 15 τοῦ ἰδίου κανονισμοῦ, μέ τόν ὁποῖο τό Συμβούλιο ἔχει ρητῶς προβλέψει ὅτι ἡ ἔκδοση πιστοποιητικοῦ εἰσαγωγῆς ἤ ἐξαγωγῆς ἐξαρτᾶται ἀπό τήν σύσταση ἐγγυήσεως, ἐγγυομένης τήν ὑποχρέωση εἰσαγωγῆς ἤ ἐξαγωγῆς, κατά τήν διάρκεια ἰσχύος τοῦ πιστοποιητικοῦ καί ἡ ὁποία καταπίπτει ἄν ἡ πράξη δέν πραγματοποιηθεῖ ἤ πραγματοποιηθεῖ μόνο μερικῶς ἐντός τῆς προθεσμίας αὐτῆς.

Ἡ προσφεύγουσα στήν κυρία δίκη, φρονεῖ ἐπίσης ὅτι ὁ καθορισμός ἀποκλειστικῶν προθεσμιῶν παραβιάζει τίς ἀρχές ἰσότητος καί ἀναλογικότητος. Σχετικά μέ τό θέμα αὐτό, ἰσχυρίζεται κατ' ἀρχάς, ὅτι οἱ ἀρχές αὐτές παραβιάζονται ἀπό τήν διάταξη γιά τήν ὁποία πρόκειται, καθ' ὅσον αὐτή προβλέπει τήν ἴδια κύρωση γιά παραλείψεις πολύ διαφορετικῆς σοβαρότητος, πού κυμαίνονται ἀπό τήν ἁπλή ὑπέρβαση, ἔστω ἐλαχίστη, τῶν προθεσμιῶν μεταποιήσεως μέχρι τῆς ὁλικῆς ἐλλείψεως μεταποιήσεως. Ἐπί πλέον, ἡ διάταξη γιά τήν ὁποία πρόκειται, προβλέποντας τήν ὁλική κατάπτωση τῆς ἐγγυήσεως στήν περίπτωση ὅπου ἡ ἀπόδειξη τῆς μεταποιήσεως δέν προσκομίζεται ἐντός προθεσμίας ἕξι μηνῶν ἀπό τοῦ μηνός τῆς εἰσαγωγῆς, παραβιάζει τήν ἀρχή τῆς ἀναλογικότητος, ὅπως τό ἐδέχθη ἤδη τό Δικαστήριο στίς ὑποθέσεις 122/78 καί 240/78 (Slg. 1979, σ. 677 καί 2137). Τέλος, ἡ προσφεύγουσα θεωρεῖ ὅτι οἱ προβλεπόμενες ἀπό τήν διάταξη γιά τήν ὁποία πρόκειται κυρώσεις εἶναι ὑπερβολικά αὐστηρές, ἐφ' ὅσον ἡ κυρία ὑποχρέωση πού προβλέπεται ἀπό τό ἄρθρο 14 παράγραφος 4 στοιχεῖο γ τοῦ κανονισμοῦ 805/68 συνίσταται στήν μεταποίηση τοῦ ἐμπορεύματος, ὁ δέ καθορισμός προθεσμίας δέν ἀποτελεῖ παρά μέτρο ἐλέγχου, τῆς ὁποίας ἡ μή τήρηση δέν δύναται νά συνεπάγεται τήν ἀφαίρεση ἀπό τήν μή τηρήσασα τήν προθεσμία ἑταιρία αὐτοῦ τοῦ εὐεργετήματος τῆς ἀναστολῆς καταβολῆς τῆς εἰσφορᾶς.

Ἡ προσφεύγουσα στήν κυρία δίκη, καταλήγει στό συμπέρασμα ὅτι, ἄν ἡ Ἐπιτροπή εἶχε τήν δυνατότητα νά τάσσει προθεσμίες μεταποιήσεως συνοδευόμενες ἀπό κυρώσεις ἐν περιπτώσει ὑπερβάσεώς τους, οἱ κυρώσεις αὐτές δέν δύνανται νά συνεπάγονται τήν ὁλοσχερῆ στέρηση τοῦ εὐεργετήματος τῆς ἀναστολῆς καταβολῆς τῆς εἰσφορᾶς καί, ἐν πάση περιπτώσει, ἐπιβάλλεται ἡ διαβάθμιση τῶν κυρώσεων ἀνάλογα μέ τήν σπουδαιότητα τῆς ὑπερβάσεως

τῆς προθεσμίας. Κατά συνέπεια, ἡ προσφεύγουσα εἶναι τῆς γνώμης ὅτι τό ἄρθρο 1 παράγραφος 3 τοῦ κανονισμοῦ 572/78 εἶναι ἀνίσχυρο.

Β — Παρατηρήσεις τῆς Ἐπιτροπῆς τῶν Εὐρωπαϊκῶν Κοινοτήτων

Ἡ Ἐπιτροπή τῶν Εὐρωπαϊκῶν Κοινοτήτων ἀποκλείει κατ' ἀρχάς τήν δυνατότητα ἑρμηνείας τοῦ ἄρθρου 1 παράγραφος 3 τοῦ κανονισμοῦ 572/78, ἡ ὁποία θά ἐδικαιολόγει τήν μή εἴσπραξη τοῦ συνολικοῦ ποσοῦ τῆς εἰσφορᾶς ὅταν ἡ ὑπέρβαση τῆς προθεσμίας μεταποιήσεως εἶναι ἐλαχίστη. Ἡ Ἐπιτροπή, παρ' ὅλον ὅτι ἀναγνωρίζει ὅτι τό Δικαστήριο εἶχε ἤδη τήν εὐκαιρία, ἀκολουθώντας ἑρμηνεία σύμφωνη μέ τό πνεῦμα τῆς συνθήκης, νά ἀπομακρυνθεῖ ἀπό τήν διατύπωση παρομοίων διατάξεων (ἀπόφαση τῆς 21ης Ἰουνίου 1979, ὑπόθεση 240/78, Slg. 1979 σ. 2137 καί ἀπόφαση τῆς 3ης Ἰουνίου 1980, ὑπόθ. 135/79 Slg. 1980, σ. 1713), φρονεῖ ἐν τούτοις ὅτι δέν δύναται νά ἀντιμετωπισθεῖ ἑρμηνεία «σύμφωνα μέ τό πνεῦμα» τῆς συνθήκης, παρά μόνον ἄν ἀντοποκρίνεται στόν σκοπό μιᾶς διατάξεως καί ἄν ὁ νομοθέτης δέν ἠθέλησε προφανῶς νά ὑπερισχύσει διάφορη λύση. Καί, στήν προκειμένη περίπτωση, ἡ διάταξη πού προβλέπει τήν ἐκ τῶν ὑστέρων εἴσπραξη τῆς εἰσφορᾶς ἀκόμα καί στήν περίπτωση σχετικῶς ἐλαφρᾶς ὑπερβάσεως τῆς προθεσμίας μεταποιήσεως, ἀνταποκρίνεται σέ σαφῆ πρόθεση τῆς Ἐπιτροπῆς καί στόν στόχο τοῦ εἰδικοῦ συστήματος εἰσαγωγῆς, πού ἔχει ἐπιβληθεῖ ἀπό τό ἄρθρο 14 τοῦ κανονισμοῦ 805/68 τοῦ Συμβουλίου. Ὑπό παρόμοιες συνθῆκες ὁ δικαστής δέν δύναται, μέ τήν ἑρμηνεία, νά ὑποκαταστήσει τόν νομοθέτη. Ἐπί πλέον, κατά τήν Ἐπιτροπή, δέν εἶναι δυνατός ὁ καθορισμός μέ τήν ἑρμηνεία, τῶν περιπτώσεων στίς ὁποῖες ἡ ὑπέρβαση τῆς προθεσμίας θά ἦταν ἁπλῶς ἐλαφρά καί ποία θά ἦταν τότε ἡ κατάλληλη κύρωση. Πρόκειται καί σέ αὐτή τήν περίπτωση περί προνομίας τοῦ νομοθέτου.

Ἡ Ἐπιτροπή ἐξετάζει ἀκολούθως τό ζήτημα τῆς ἰσχύος τοῦ ἄρθρου 1 παράγραφοι 3 καί 8 τοῦ κανονισμοῦ 572/78 τῆς Ἐπιτροπῆς. Ὅσον ἀφορᾶ τό ἄν ἡ ἐν λόγω διάταξη συμβιβάζεται μέ τήν ἐξουσιοδότηση, πού προβλέπεται στόν κανονισμό 805/68 τοῦ Συμβουλίου, ἡ Ἐπιτροπή ἰσχυρίζεται κατ' ἀρχάς ὅτι στήν προκειμένη διαφορά δέν εἶναι τό σύστημα τῶν ἐγγυήσεων πού προξενεῖ βλάβη στήν προσφεύγουσα, ἀλλά τό γεγονός ὅτι ὁ κανονισμός 572/78 προβλέπει τρίμηνη προθεσμία μεταποιήσεως καί τήν ἐκ τῶν ὑστέρων εἴσπραξη τῆς εἰσφορᾶς σέ περίπτωση ὑπερβάσεως τῆς προθεσμίας. Στερεῖται σημασίας γιά τήν ἐπίλυση τῆς διαφορᾶς ἄν τό σύστημα τῶν ἐγγυήσεων εἶναι καθ' ἑαυτό νόμιμο ἤ μή, ἐφ' ὅσον, ἐάν ἀκόμα δέν ὑφίσταται ἐγγύηση δυναμένη νά παρακρατηθεῖ, ἡ ἐπιχείρηση πού ὑπερβαίνει τήν προβλεπομένη τρίμηνη προθεσμία, ὑπέχει πάντοτε τήν ὑποχρέωση καταβολῆς τῆς εἰσφορᾶς. Κατά τήν γνώμη τῆς προθεσμίας αὐτῆς, περιλαμβάνονται ἀσφαλῶς στό πλαίσιο τῶν ἁρμοδιοτήτων, πού ἔχουν μεταβιβασθεῖ στήν Ἐπιτροπή ἀπό τό Συμβούλιο, κατ' ἐφαρμογή τοῦ ἄρθρου 14 τοῦ κανονισμοῦ 805/68. Πράγματι, κατά τήν διάταξη αὐτή, ἡ Ἐπιτροπή θεσπίζει τούς κανόνες ἐφαρμογῆς τοῦ εἰδικοῦ συστήματος εἰσαγωγῆς ὁρισμένων πρός μεταποίηση κρεάτων, πού προβλέπεται ἀπό τό ἄρθρο 14 καί, κυρίως, τίς ἀναγκαῖες διατάξεις γιά τόν ἔλεγχο τῆς χρησιμοποιήσεως τοῦ κρέατος. Καί ὁ ἔλεγχος τῆς χρησιμοποιήσεως τοῦ κρέατος συνεπάγεται ἀναπόφευκτα τόν καθορισμό προθεσμίας μεταποιήσεως ἁρμοδιότητος τῆς Ἐπιτροπῆς ἐντός τοῦ πλαισίου καταλλήλου περιθωρίου ἐκτιμήσεως, πράγμα πού ἔπραξε τάσσοντας προθεσμία μεταποιήσεως κατ' ἀνώτατο ὅριο τεσσάρων μηνῶν μεῖον μιᾶς ἡμέρας καί κατ' ἐλάχιστο ὅριο τριῶν μηνῶν καί μιᾶς ἡμέρας. Πράγματι, τό ἄρθρο 14 τοῦ κανονισμοῦ 805/68 προβλέπει ἤδη τρίμηνη

κατανομή τῶν ἀναγκῶν σέ εἰσαγόμενα πρός μεταποίηση κρέατα πού ἔχουν διαπιστωθεῖ γιά ἕνα ἔτος ἀπό τό ἰσοζύγιο τοῦ Συμβουλίου καί, ἐπομένως, εἶναι καθ' ὅλα φυσικό νά προβλέπει ἡ Ἐπιτροπή τήν κανονική κατανομή ὄχι μόνο τῶν εἰσαγωγῶν, ἀλλά ἐπίσης καί τῆς μεταποιήσεως γιά ὁλόκληρο τό ἔτος. Ἐν πάση περιπτώσει, ἡ βραχεῖα προθεσμία δικαιολογεῖται ἀπό τήν μέριμνα νά ἀποφευχθεῖ ἡ ἐναποθήκευση μή μεταποιημένων κατεψυγμένων κρεάτων γιά κερδοσκοπικούς σκοπούς καί νά διασφαλισθεῖ ἀποτελεσματικός ἔλεγχος τῶν ἐπιχειρήσεων.

Τέλος, ὅσον ἀφορᾶ τήν τήρηση τῆς ἀρχῆς τῆς ἀναλογικότητος οἱ διατάξεις γιά τίς ὁποῖες πρόκειται οὐδόλως τήν παρεβίασαν. Ἡ Ἐπιτροπή εἶναι τῆς γνώμης ὅτι, πράγματι, πρέπει νά γίνει διάκριση μεταξύ τῶν περιπτώσεων, κατά τίς ὁποῖες ἡ ἀπώλεια τῆς ἐγγυήσεως ἐμφανίζεται ὡς πραγματική κύρωση καί τῶν περιπτώσεων ὅπου, ὅπως στήν προκειμένη περίπτωση, ὁ ἐπιχειρηματίας στερεῖται μόνον εἰδικοῦ πλεονεκτήματος, πού τοῦ ἔχει παραχωρηθεῖ ἐκ τῶν προτέρων ὑπό τόν ὅρο ὅτι θά τηρήσει τούς σχετικούς μέ τήν ἀπονομή τοῦ πλεονεκτήματος αὐτοῦ ὅρους. Στίς τελευταῖες αὐτές περιπτώσεις, μόλις δέν πληρωθοῦν οἱ ὁρισθεῖσες προϋποθέσεις, τό παραχωρηθέν δικαίωμα καθίσταται ἀνενεργόν, χωρίς ἡ ἀρχή νά ὑπέχει τήν ὑποχρεώση νά ἐξετάσει λεπτομερῶς ἄν ἡ μή τήρηση τῶν ὅρων εἶναι γενική ἤ ἁπλῶς μερική. Ἐπί πλέον, ἡ Ἐπιτροπή φρονεῖ ὅτι, στόν κανονισμό 572/78, ἔλαβε ἀρκούντως ὑπ' ὄψη τήν ἀρχή τῆς ἀναλογικότητος, ἀνεχομένη τήν ὑπέρβαση τῆς προθεσμίας ἐν περιπτώσει ἀνωτέρας βίας καί προβλέποντας ὅτι ἡ ἐνδεχομένη εἰσφορά δέν εἰσπράττεται ἐκ τῶν ὑστέρων παρά γιά τήν ποσότητα τῶν εἰσαχθέντων κρεάτων, ἡ ὁποία δέν μετεποιήθη ἐντός τῆς καθορισθείσης προθεσμίας. Ἡ νομολογία τοῦ Δικαστηρίου, τήν ὁποία ἐπικαλεῖται ἡ προσφεύγουσα, εἶναι ἄσχετη, καθ' ὅσον στίς δύο ἀναφερθεῖσες περιπτώσεις ἡ ὁλική ἀπώλεια τῆς ἐγγυήσεως συνίστα τήν κύρωση μικρῆς ὑπερβάσεως ἁπλῆς προθεσμίας τάξεως, ἐνῶ στήν προκειμένη περίπτωση ἡ προθεσμία ἔχει ὡς αἰτιολογία τήν μέριμνα νά διασφαλισθεῖ ἡ τήρηση ἀπό τόν ἐνδιαφερόμενο τῆς κύριας ὑποχρεώσεως, πού ὑπέχει ἔναντι τῆς διοικήσεως καί ἐπιβάλλεται ἀπό τόν ἐπιδιωκόμενο ἀπό τό θεσπισθέν σύστημα σκοπό. Σέ τέτοιες περιπτώσεις τό Δικαστήριο ἔκρινε, τουναντίον, ὅτι εἶναι σύμφωνη μέ τήν ἀρχή τῆς ἀναλογικότητος ἡ ἀπώλεια ἐγγυήσεως πού συνιστᾶ τήν κύρωση τῆς ὑπερβάσεως τῶν προβλεπομένων προθεσμιῶν (ἀπόφαση τῆς 17ης Δεκεμβρίου 1970, ὑπόθ. 11/70, Slg. 1970, σ. 1125, ἀπόφαση τῆς 30ῆς Ἰανουαρίου 1974, ὑπόθ. 186/73, Slg. 1974, σ. 533 καί ἀπόφαση τῆς 11ης Μαΐου 1977, ὑποθ. 99 καί 100/76, Slg. 1977, σ. 861).

Ἡ Ἐπιτροπή φρονεῖ ἐπίσης ὅτι εἶναι ἀβάσιμος ὁ συλλογισμός τοῦ Finanzgericht τοῦ Ἀμβούργου, κατά τόν ὁποῖο τό συμφέρον τῶν καταναλωτῶν ἀπαιτεῖ νά μή καταπίπτει ἡ ἐγγύηση λόγω ὑπερβάσεως προθεσμίας μεταποιήσεως, πού εἶναι ἤδη σχετικῶς βραχεῖα. Πράγματι, ἡ προθεσμία αὐτή καθωρίσθη ἀκριβῶς πρός τό συμφέρον τῶν καταναλωτῶν ὥστε νά ἀποφευχθεῖ κάθε κερδοσκοπική ἀναστολή τῆς μεταποιήσεως. Ἕνα τέτοιο πλεονέκτημα ἀντισταθμίζει χωρίς δυσκολία τό μειονέκτημα, πού προκύπτει γιά τόν καταναλωτή σέ ὁρισμένες σπάνιες περιπτώσεις, ὅπου ἡ μεταποίηση δέν πραγματοποιεῖται ἐντός τῆς προβλεπομένης προθεσμίας, ἀπό τό ὅτι ὁ μεταποιητής θά ἐπιρρίψει στήν τιμή πωλήσεως τήν συμπληρωματική ἐπιβάρυνση πού ἀντιπροσωπεύει ἡ εἰσφορά. Ἐν συμπεράσματι, ἡ Ἐπιτροπή προτείνει στό Δικαστήριο νά δοθεῖ στό ὑποβληθέν ἀπό τό Finanzgericht τοῦ Ἀμβούργου προδικαστικό ἐρώτημα ἡ ἀκόλουθη ἀπάντηση:

«Ἡ ἔρευνα τοῦ ἐρωτήματος πού ὑπεβλήθη στό Δικαστήριο, δέν ἀπεκάλυψε στοιχεῖα ἱκανά νά ἐπηρεάσουν τό κύρος τοῦ ἄρθρου 1 παράγραφοι 2, 3 καί 8 τοῦ κανονισμοῦ 572/78 ὅσον ἀφορᾶ τήν ἐκ τῶν ὑστέρων εἴσπραξη τῆς εἰσφορᾶς, πού προβλέπεται ἐν

περιπτώσει ὑπερβάσεως τῆς προθεσμίας μεταποιήσεως καί τήν ἐκ τῶν προτέρων κατάθεση ἐγγυήσεως σχετικῆς μέ τόν μηχανισμό αὐτό.»

III — Προφορική διαδικασία

Στήν συνεδρίαση τῆς 14ης Ἰανουαρίου 1982, ἡ ἑταιρία Merkur Fleisch-Import GmbH, ἐκπροσωπουμένη ἀπό τόν δικηγόρο Ἀμβούργου Landry τοῦ δικηγορικοῦ γραφείου Modest, καί ἡ Ἐπιτροπή τῶν Εὐρωπαϊκῶν Κοινοτήτων, ἐκπροσωπουμένη ἀπό τόν J. Sack, μέλος τῆς νομικῆς της ὑπηρεσίας, ἀνέπτυξαν προφορικῶς τίς παρατηρήσεις τους.

Ὁ γενικός εἰσαγγελεύς ἀνέπτυξε τίς προτάσεις του στήν συνεδρίαση τῆς 11ης Φεβρουαρίου 1982.

Σκεπτικό

1 Μέ διάταξη τῆς 7ης Μαΐου 1981, πού περιῆλθε στό Δικαστήριο στίς 10 Ἰουνίου 1981, τό Finanzgericht τοῦ Ἀμβούργου ὑπέβαλε, δυνάμει τοῦ ἄρθρου 177 τῆς συνθήκης ΕΟΚ, ἕνα προδικαστικό ἐρώτημα περί τῆς ἰσχύος τοῦ ἄρθρου 1 παράγραφος 3 τοῦ κανονισμοῦ 572/78 τῆς Ἐπιτροπῆς, τῆς 21ης Μαρτίου 1978, πού θεσπίζει τούς κανόνες ἐφαρμογῆς τοῦ εἰδικοῦ καθεστῶτος εἰσαγωγῆς πρός μεταποίηση ὁρισμένων κατεψυγμένων βοείων κρεάτων (ABl. L 78, σ. 17).

2 Ἀπό τήν δικογραφία συνάγεται ὅτι ἡ προσφεύγουσα στήν κυρία δίκη, μέ δήλωση στό τελωνεῖο τῆς 16ης Ὀκτωβρίου 1978, ἐζήτησε ἀπό τήν γερμανική τελωνειακή ὑπηρεσία τήν διεκπεραίωση γιά ἐλεύθερη κυκλοφορία 13 539,1 κιλῶν ἀποστεωμένου βοείου κατεψυγμένου κρέατος προοριζομένου πρός μεταποίηση. Τό αἴτημα ἔγινε δεκτό ὑπό τούς ὅρους πού προβλέπονται στό ἄρθρο 1 τοῦ κανονισμοῦ 572/78 τῆς Ἐπιτροπῆς. Ἐν συνεχεία, ἡ τελωνειακή ὑπηρεσία διεπίστωσε ὅτι μόνον 5 150 κιλά κρέατος εἶχαν μεταποιηθεῖ κατά τήν περίοδο ἀπό 25ης ἕως 31ης Ἰανουαρίου 1979, ἤτοι ἐντός τῆς προβλεπομένης στό ἄρθρο 1 παράγραφος 3 τοῦ κανονισμοῦ 572/78 τριμήνου προθεσμίας, καί ὅτι 8 389,1 κιλά εἶχαν μεταποιηθεῖ μεταξύ 1ης καί 12ης Φεβρουαρίου 1979.

3 Ἐν ὄψει τῆς ἐν λόγω ὑπερβάσεως τῆς προθεσμίας, ἡ τελωνειακή ὑπηρεσία, συμφώνως πρός τό ἄρθρο 1 παράγραφος 3 ἐδάφια 2 καί 3 τοῦ κανονισμοῦ 572/78, ἐθεώρησε ὅτι τό ἀναλογοῦν πρός τήν μεταποιηθεῖσα ἐκπροθέσμως ποσότητα κρέατος ποσό τῆς ἐγγυήσεως πού εἶχε καταβάλει ἡ προσφεύγουσα κατέπεσε καί, κατ' ἐφαρμογή τοῦ ἄρθρου 1 παράγραφος 8 τοῦ ἀνωτέρω κανονισμοῦ, καθώρισε σέ 42 044, 49 DM τό πρός καταβολή ἀπό τήν προσφεύγουσα, ὡς εἰσφορά, συμπληρωματικό ποσό.

4 Ἡ προσφεύγουσα ἤσκησε ἐνώπιον τοῦ Finanzgericht προσφυγή πρός ἀκύρωση τῆς κατά τ' ἀνωτέρω πράξεως ἐπιβολῆς εἰσφορᾶς, προβάλλουσα ὅτι ἡ εἴσπραξη τῆς εἰσφορᾶς λόγω ἐλαχίστης ὑπερβάσεως τῆς προθεσμίας μεταποιήσεως παρεβίαζε τήν ἀρχή τῆς ἀναλογικότητος.

5 Τό Finanzgericht, φερόμενο πρός τήν ἄποψη ὅτι ἡ ἰσχύς τῆς ἐν λόγω διατάξεως τοῦ κοινοτικοῦ δικαίου ἦταν ἀμφίβολη, ἐζήτησε ἀπό τό Δικαστήριο τήν ἔκδοση προδικαστικῆς ἀποφάσεως ἐπί τοῦ ἐρωτήματος ἄν τό ἄρθρο 1 παράγραφος 3 τοῦ κανονισμοῦ 572/78 τῆς Ἐπιτροπῆς, τῆς 21ης Μαρτίου 1978, εἶναι ἀνίσχυρο, κατά τό μέτρο πού προβλέπει ὅτι ἡ ἐγγύηση πού συνιστᾶται ἀπό τόν εἰσαγωγέα παρακρατεῖται ὡς εἰσφορά σέ περίπτωση ὑπερβάσεως τῆς τασσομένης ἀπό τήν διάταξη αὐτή προθεσμίας γιά τήν κανονική μεταποίηση τοῦ κατεψυγμένου βοείου κρέατος, ἤ ἄν εἶναι στήν πραγματικότητα σύμφωνα μέ τό πνεῦμα τῆς συνθήκης νά ἑρμηνευθεῖ ὁ κανόνας αὐτός ὑπό τήν ἔννοια ὅτι ἡ ἐγγύηση δέν καταπίπτει σέ περίπτωση ἐλαχίστης ὑπερβάσεως τῆς προθεσμίας, ἰδίως δέ κατά 12 ἡμέρες.

6 Κατά τήν προσφεύγουσα στήν κυρία δίκη, τό ἄρθρο 14 τοῦ κανονισμοῦ 805/68 τοῦ Συμβουλίου, περί κοινῆς ὀργανώσεως ἀγορᾶς στόν τομέα τοῦ βοείου κρέατος, ὅπως ἐτροποποιήθη ἀπό τόν κανονισμό 425/77 τῆς 14ης Φεβρουαρίου 1977 (ΕΕ εἰδ. ἔκδ. 03/017, σ. 192), καί στό ὁποῖο βασίζεται ὁ κανονισμός 572/78 τῆς Ἐπιτροπῆς, δέν τῆς παρέχει τήν ἐξουσία καθορισμοῦ ἀποκλειστικῆς προθεσμίας.

7 Ἡ διάταξη αὐτή προβλέπει στήν παράγραφο 4 ὑπό γ) ὅτι οἱ κανόνες ἐφαρμογῆς τῆς ἀναστολῆς καταβολῆς τῆς εἰσφορᾶς γιά τά προοριζόμενα πρός κατανάλωση κατεψυγμένα κρέατα, καί ἰδίως οἱ ἀναφερόμενοι στόν ἔλεγχο τῆς χρησιμοποιήσεως τῶν εἰσαγομένων κρεάτων, θεσπίζονται ἀπό τήν Ἐπιτροπή. Αὐτή ἡ ἁπονομή ἁρμοδιότητος, διατυπωμένη μέ γενικούς ὅρους, συνεπάγεται γιά τήν Ἐπιτροπή τό δικαίωμα καί τήν ὑποχρέωση λήψεως παντός προσφόρου μέτρου πρός ἐξασφάλιση τῆς ἐφαρμογῆς τῆς κανονιστικῆς ρυθμίσεως πού ἐθέσπισε τό Συμβούλιο, κατά τρόπον ὥστε νά ἐπιτευχθοῦν πλήρως οἱ ἐπιδιωκόμενοι ἀπό αὐτήν στόχοι.

8 Οἱ στόχοι πού ἐπιδιώκονται ἀπό τό Συμβούλιο μέ τήν θέσπιση εἰδικοῦ καθεστῶτος ἐπί τῶν εἰσαγωγῶν ὁρισμένων βοείων κρεάτων προοριζομένων πρός κατανάλωση, καθορίσθησαν στήν 7η αἰτιολογική σκέψη τοῦ βασικοῦ κανονισμοῦ 805/68 τοῦ Συμβουλίου. Ἐκεῖ ἀναφέρεται ὅτι ἄν καί ἡ ἀναστολή καταβολῆς τῆς εἰσφορᾶς ἔχει ὡς σκοπό νά ἐξασφαλισθεῖ ἱκανοποιητικός ἐφοδιασμός τῶν βιομηχανιῶν μεταποιήσεως τῆς Κοινότητος, αὐτό δέν εἶναι δυνατό νά γίνει

πρός βλάβη τῆς θεμελιώδους ἀρχῆς τῆς προτιμήσεως, τῶν κρεάτων κοινοτικῆς παραγωγῆς. Μέ ἄλλους λόγους, ἡ ὕπαρξη καί ἡ ἔκταση τοῦ δικαιώματος ἐπί τῆς ἀναστολῆς καταβολῆς εἰσφορᾶς εὑρίσκεται, ἐν προκειμένω, σέ ἄμεση συνάρτηση μέ τήν κατάσταση καί τήν ἐξέλιξη τῆς κοινοτικῆς ἀγορᾶς.

9 Δεδομένου ὅτι ἡ ἀγορά αὐτή ὑπόκειται σέ σχετικῶς ταχεῖα ἐξέλιξη, παρίσταται ἀνάγκη δυνατότητος προσαρμογῆς τοῦ εἰδικοῦ καθεστῶτος εἰσαγωγῶν σέ συνάρτηση μέ τήν ἐξέλιξη αὐτή. Πρός τόν σκοπό αὐτό, ὁ κανονισμός 805/68 τοῦ Συμβουλίου, ὅπως ἐτροποποιήθη ἀπό τόν κανονισμό 425/77, προβλέπει ἄλλωστε στό ἄρθρο 14 παράγραφος 4 ὑπό α) ὅτι οἱ ποσότητες πού δύνανται νά εἰσαχθοῦν μέ ἀναστολή καταβολῆς τῆς εἰσφορᾶς καθορίζονται ἀπό τήν Ἐπιτροπή ἐπί τριμήνου βάσεως. Μία τέτοια διάταξη θά ἐστερεῖτο κάθε ἀποτελεσματικότητος ἐάν οἱ ἐπιχειρήσεις μεταποιήσεως εἶχαν τήν δυνατότητα νά δημιουργοῦν κερδοσκοπικά ἀποθέματα πού θά τούς ἐπέτρεπαν νά ἐξουδετερώνουν τά ἀποτελέσματα ἐνδεχομένης μειώσεως ἤ καί καταργήσεως ἀπό τήν Ἐπιτροπή τοῦ εἰδικοῦ αὐτοῦ καθεστῶτος εἰσαγωγῶν πρός ἐξασφάλιση τῆς προστασίας τῆς κοινοτικῆς ἀγορᾶς.

10 Ἡ διασφάλιση τῶν ἐπιδιωκομένων ἀπό τό Συμβούλιο στόχων στόν ἐν λόγω τομέα δικαιολογεῖ ἐπομένως τήν πρόβλεψη τῆς Ἐπιτροπῆς, μέ τά μέτρα ἐφαρμογῆς, ὅτι τά κρέατα πού εἰσάγονται μέ τό εὐεργέτημα ἀναστολῆς καταβολῆς τῆς εἰσφορᾶς θά πρέπει νά μεταποιηθοῦν ἐντός τακτῆς προθεσμίας.

11 Ἡ προσφεύγουσα στήν κυρία δίκη ἑταιρία ἰσχυρίζεται ἐπίσης ὅτι ἡ ἀπώλεια τοῦ εὐεργετήματος ἀναστολῆς καταβολῆς τῆς εἰσφορᾶς σέ περίπτωση ὑπερβάσεως τῶν προθεσμιῶν εἶναι δυσανάλογη ἐν σχέσει πρός τήν σοβαρότητα τῆς παραλείψεως πού δέν θίγει τούς ἐπιδιωκομένους ἀπό τήν κανονιστική ρύθμιση στόχους.

12 Αὐτό τό ἐπιχείρημα βασίζεται ἐπί ἐσφαλμένης ἐκτιμήσεως τῶν ἐπιδιωκομένων ἀπό τήν ἐν λόγω κανονιστική ρύθμιση στόχων κατά τό ὅτι παραλείπει νά λάβει ὑπ' ὄψη τήν ἀναγκαιότητα τηρήσεως τοῦ κανόνος τῆς κοινοτικῆς προτιμήσεως, πού γιά τούς ἀνωτέρω ἐκτιθεμένους λόγους δέν θά ἠδύνατο νά ἐξασφαλισθεῖ ἐάν δέν ἐτάσσετο προθεσμία μεταποιήσεως στίς ἐπιχειρήσεις πού ἀπολαύουν ἀναστολῆς καταβολῆς τῆς εἰσφορᾶς κατά τήν εἰσαγωγή. Ἑπομένως, ἡ μή μεταποίηση ἐντός τῆς ταχθείσης προθεσμίας θίγει ἀμέσως τούς ἐπιδιωκομένους ἀπό τήν κανονιστική ρύθμιση στόχους καί ἡ συναφής κύρωση δέν εἶναι καθόλου δυσανάλογη.

13 Τέλος, ἡ προσφεύγουσα στήν κυρία δίκη ἑταιρία προσάπτει στήν Ἐπιτροπή ὅτι συνέδεσε κατά τρόπο αὐτόματο τήν εἴσπραξη τῆς εἰσφορᾶς μέ τήν ὑπέρβαση τῆς προθεσμίας, ἀνεξαρτήτως τῆς σπουδαιότητος τῆς ὑπερβάσεως, καί ἔτσι παρεβίασε τήν ἀρχή τῆς ἴσης μεταχειρίσεως. Αὐτή ἡ μομφή δέν δύναται ἐν τούτοις νά γίνει δεκτή ὅσον ἀφορᾶ τόν κανονισμό 572/78 τῆς Ἐπιτροπῆς, ἐφ' ὅσον αὐτός ἀποκλείει τήν ἐφαρμογή τῆς ἐπιμάχου διατάξεως σέ περίπτωση ἀνωτέρας βίας καί στό ἄρθρο 1 παράγραφος 1 ὑπό γ) περιορίζει τήν βάση ὑπολογισμοῦ τῆς πρός εἴσπραξη εἰσφορᾶς σέ μόνα τά μή μεταποιηθέντα ἐντός τῆς ταχθείσης προθεσμίας προϊόντα.

14 Δεδομένου ὅτι ἡ ἔρευνα τοῦ ὑποβληθέντος ἐρωτήματος δέν ἀπεκάλυψε στοιχεῖα ἱκανά νά ἐπηρεάσουν τό κῦρος τῆς ἐπιμάχου διατάξεως, ἐνδείκνυται νά δοθεῖ στό Finanzgericht Ἀμβούργου ἡ ἀπάντηση ὅτι τό ἄρθρο 1 παράγραφος 3 τοῦ κανονισμοῦ 572/78 δέν εἶναι ἀνίσχυρο κατά τό μέτρο πού προβλέπει ὅτι ἡ συσταθεῖσα ἀπό τόν εἰσαγωγέα ἐγγύηση παρακρατεῖται ὡς εἰσφορά σέ περίπτωση ὑπερβάσεως τῆς προθεσμίας πού τάσσει ἡ ἀνωτέρω διάταξη γιά τήν κανονική μεταποίηση τοῦ κατεψυγμένου βοείου κρέατος.

Ἐπι τῶν δικαστικῶν ἐξόδων

15 Τά ἔξοδα στά ὁποῖα ὑπεβλήθη ἡ Ἐπιτροπή τῶν Εὐρωπαϊκῶν Κοινοτήτων, ἡ ὁποία κατέθεσε παρατηρήσεις στό Δικαστήριο, δέν ἀποδίδονται.

16 Δεδομένου ὅτι ἡ διαδικασία ἔχει ὡς πρός τούς διαδίκους τῆς κυρίας δίκης τόν χαρακτῆρα παρεμπίπτοντος πού ἀνέκυψε ἐνώπιον τοῦ ἐθνικοῦ δικαστηρίου, σέ αὐτό ἐναπόκειται νά ἀποφανθεῖ ἐπί τῶν δικαστικῶν ἐξόδων.

Διά ταῦτα

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (τρίτο τμῆμα)

κρίνοντας ἐπί τοῦ ἐρωτήματος τό ὁποῖο τοῦ ὑπεβλήθη ἀπό τό Finanzgericht τοῦ Ἀμβούργου, μέ διάταξη τῆς 7ης Μαΐου 1981, ἀποφαίνεται:

Τό ἄρθρο 1 παράγραφος 3 τοῦ κανονισμοῦ 572/78 δέν εἶναι ἀνίσχυρο κατά τό μέτρο πού προβλέπει ὅτι ἡ συσταθεῖσα ἀπό τόν εἰσαγωγέα ἐγγύηση παρακρα-

τεῖται ὡς εἰσφορά σέ περίπτωση ὑπερβάσεως τῆς προθεσμίας πού τάσσει ἡ ἀνωτέρω διάταξη γιά τήν κανονική μεταποίηση τοῦ κατεψυγμένου βοείου κρέατος.

Touffait Mackenzie Stuart Everling

Ἐδημοσιεύθη σέ δημοσία συνεδρίαση στό Λουξεμβοῦργο στίς 29 Ἀπριλίου 1982.

Κατ' ἐντολή τοῦ γραμματέως

H. A. Rühl

Κύριος ὑπάλληλος διοικήσεως

Ὁ πρόεδρος τοῦ τρίτου τμήματος

A. Touffait

ΠΡΟΤΑΣΕΙΣ ΤΟΥ ΓΕΝΙΚΟΥ ΕΙΣΑΓΓΕΛΕΩΣ FRANCESCO CAPOTORTI ΠΟΥ ΑΝΕΠΤΥΧΘΗΣΑΝ ΣΤΙΣ 11 ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ 1982 [1]

Κύριε πρόεδρε,
κύριοι δικαστές,

1. Ἡ προκειμένη προδικαστική ὑπόθεση ἐγείρει πρόβλημα κύρους καί ἑρμηνείας τῆς κοινοτικῆς κανονιστικῆς ρυθμίσεως, ἡ ὁποία ὑποχρεώνει τούς εἰσαγωγεῖς βοείου κατεψυγμένου κρέατος, προοριζομένου πρός μεταποίηση νά συστήσουν ἐγγύηση γιά νά τύχουν τοῦ εὐεργετήματος ὁλικῆς, ἤ μερικῆς ἀναστολῆς καταβολῆς τῆς εἰσφορᾶς κατά τήν εἰσαγωγή.

Συνοψίζω τά πραγματικά περιστατικά:

Ἡ ἑταιρία Merkur Fleisch-Import τοῦ Ἀμβούργου, ἐζήτησε μέ ἔγγραφο τῆς 16ης Ὀκτωβρίου 1978 ἀπό τίς τελωνειακές ἀρχές τῆς Ὁμοσπονδιακῆς Δημοκρατίας τῆς Γερμανίας νά τεθοῦν σέ ἐλεύθερη κυκλοφορία περίπου 13 τόννοι ἀποστεωμένου βοείου κατεψυγμένου κρέατος, δηλώνοντας ὅτι τό κρέας προωρίζετο γιά τήν παρασκευή προϊόντων ἄλλων ἐκτός κονσερβῶν. Ἡ τελωνειακή ὑπηρεσία τοῦ Hamburg-Ericus ἔθεσε σέ ἐλεύθερη κυκλοφορία τό ἐμπόρευμα, ἀναστέλλοντας τήν εἴσπραξη τῆς εἰσφορᾶς ἐν ὄψει τῆς βιομηχανικῆς μεταποιήσεως τοῦ κρέατος, καί ἀπό τήν πλευρά της ἡ ἐπιχείρηση παρέσχε τραπεζική ἐγγύηση, συμφώνως πρός τήν σχετική κοινοτική κανονιστική ρύθμιση, τῆς ὁποίας τά κύρια σημεῖα θά ἐκθέσω κατωτέρω. Ἀκο-

1 — Μετάφραση ἀπό τά ἰταλικά.